

[Niels Helveg Petersen.]

række ulemper, som vi gang på gang har peget på. Dette kommer man bort fra ved denne præmiering, og det er vi tilfredse med. Præmien på 200 kr. for en opsparing på 1.000 kr., der bindes i 5 år, er jo i virkeligheden en slags rentetilskud på mellem 4 og 5 pct. om året ud over højeste bankrente. I alt vil der blive tale om en forrentning på vel omkring 12½ pct. ved indskud i banker, og en så høj forrentning skulle vel give begrundet formodning om, at ordningen vil blive brugt i betydeligt omfang. Ved køb af obligationer vil forrentningen vel blive noget højere, vil måske kunne nå op på omkring de 15 pct. Der er altså sådan set tale om, at staten yder et vist bidrag til en inflationssikring af opsparing ved indskud i banker eller ved køb af obligationer, og jeg synes, at det i situationen kan være en rimelig foranstaltning.

Vi mener også, at det i situationen er rimeligt, at der er en overgrænse for, hvor høje indtægter der kan udnytte ordningen. Jeg mener, at den bestemmelse, der findes herom i lovforslaget, kan medvirke til at sikre, at der bliver tale om nyopsparing og ikke blot om en kontoflytning. Præmieringen under denne opsparingsordning er betydelig mindre end under kapitalbindingsordningen. Jeg vil dog også minde om, at behovet for præmiering skulle være betydelig mindre efter ændringen af udskrivningsskalaen i forbindelse med skattefradragsreglens afskaffelse. Der vil jo her, når vi i forvejen har klippet toppen af den høje førstegangsbeskatning af merindkomst, være et tilsvarende noget mindre behov for en høj præmiering.

Som lovforslaget er udformet, kan vi støtte dets gennemførelse, men der er dog nok nogle spørgsmål, som skal nærmere drøftes i udvalget. Jeg vil gerne pege på, at det måske kunne føles urimeligt, at den fulde præmiering bortfalder, fordi f. eks. en hustru på grund af mandens død får behov for at få midlerne frigivet.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Egon Jensen, havde jo en del moro af dette lovforslag. Han kunne håne venstre og de konservative, fordi dette ikke var en kapitalbindingsordning, og han kunne håne os, fordi vi ville være med til denne ordning, som jo altså ikke var en kapitalbindings-

ordning. Jeg skal ikke tage denne morskab fra hr. Egon Jensen — man skal ikke tage de gratis glæder fra nogen — men kun spørge hr. Egon Jensen, om socialdemokratiet i forlængelse af sin erklærede velvilje over for præmiering af lødig opsparing møder til udvalgsarbejdet med forslag og tanker om en opsparingsordning, som kan betegnes som lødig derved, at den præmierer nettoopsparing og opsparingsviljen. Det vil, tror jeg, have stor interesse for regeringspartierne at høre, om ikke socialdemokratiets medlemmer af udvalget, som jo med deres saglige indsigt sikkert kunne bidrage med adskilligt, ville være i stand til at formulere tanker om en sådan opsparingsordning, som jeg forstår socialdemokratiet lægger stor vægt på eller i hvert fald gerne ser indført.

Vi møder til udvalgsarbejdet, efter at have hørt hr. Egon Jensens redegørelse her i dag, med forventning om, at der hos socialdemokratiet er positive og konstruktive tanker.

Ømann: Da mit partis designerede ordfører i denne sag, hr. Aksel Larsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg tillade mig i hans sted at fremkomme med et par bemærkninger om lovforslaget.

Lad mig sige til indledning, at socialistisk folkeparti er imod særlige opsparingsgodtgørelser, fordi man altid gennem disse vil være nødt til at belønne dem, der har penge, mens man lader dem, der ikke har penge, betale godtgørelsen; det gælder jo opsparingsordninger af enhver praktisabel form. Det gælder, selv om der skulle være tale om virkelig nyopsparing, reel opsparing, og det gælder også, selv om godtgørelsen, som det her sker, alene er knyttet til det opsparede beløbs størrelse og ikke som i den tidligere kendte, meget ondskabsfulde form var knyttet til indkomstens størrelse, så man fik desto større godtgørelse, jo mere velhavende man var.

Med hvad angår dette lovforslag i særdeleshed, er der grund til at spørge, om det ikke er en samling tåbeparagraffer, det indeholder, som vel kun vil blive benyttet af tåber, hvis det er nyindsættelser, der er tale om. Man vil give en godtgørelse på 20 pct., altså maksimalt 600 kr., for en spærring i 4-6 år, men det dækker jo næsten